

Metodiskais materiāls

Integrētās latviešu valodas un Latvijas kultūras kanona apguves nodarbības plānojums

B2 līmenis

Nodarbības ilgums – 4x45 min.

Programmas 3. tēma – “Mūsdienu pasaules izaicinājumi: intereses, vērtības, mūžizglītība”.

3.2. apakštēma – “Dzīvās dabas daudzveidība. Pilsētas un lauku ainava. Veselība. Veselīgs dzīvesveids. Pastaigas.”

Apgūstamā Kultūras kanona sadaļa: *Vecrīgas siluets. Rīgas vēsturiskais centrs ir Pasaules kultūras mantojuma vieta un Rīgas siluets – Eiropas kultūras zīmes vieta. Vecpilsētas ainavas dažādie laikmeti un stilistiskās izpausmes. Rīgas silueta dominantes. Rīgas jūgendstila šarms. Jūgendstila muzejs klusajā Vecrīgā. Ata Ķeniņa ģimnāzija Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 (anno 1905) kā Kultūras kanona vērtība “Arhitektūras un dizaina jomā”.*

Sasniedzamais rezultāts. Persona spēj brīvi sarunāties, pietiekami izvērsti izteikt un pamatot savu viedokli par mākslas, arhitektūras, dizaina tematiku. Lasa un saprot ar nosaukto tematiku saistītos tekstus, nepieciešamības gadījumā prot atrast neskaidro terminu un jēdzienu nozīmes. Spēj uzrakstīt preses relīzi par pastaigas iespaidiem. Bez grūtībām uztver un saprot dabiskā un raitā tempā runātus gidu skaidrojumus tūrisma ekskursijas laikā. Spēj raksturot savu gaumi, var izteikt savu viedokli rakstiski un mutiski saliktos teikumos.

Nodarbībā tiek izmantoti kursantu zināšanu līmeņa diferenciacijas elementi.

Nodarbības mērķis – iepazīstināt kursu apmeklētājus ar Latvijas kultūras kanonā iekļauto **Ata Ķeniņa ģimnāzijas ēku Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 – 1905**, Rīgu kā jūgendstila pērli, jūgendstila mākslas specifiku, nostiprināt mākslas, arhitektūras un dizaina leksikas izmantojumu, pilnveidojot visas valsts valodas prasmes un kompetences (komunikatīvā, lingvistiskā un sociokultūras kompetence).

Nodarbības uzdevumi:

- 1) apgūt ar tēmu saistīto leksiku;
- 2) pilnveidot gramatisko kompetenci,
- 3) gūt priekšstatu par jūgendstila būvēm un jūgendstilu citās kultūras jomās Latvijā.

Apgūstamās prasmes:

- **klausīšanās prasme** – Klausās pasniedzēja un grupas biedru stāstījumu par arhitektūru, dizainu, mākslu jūgendstilu, uzdod jautājumus, iesaistās dialogā un diskusijā.
- **lasīšanas prasme** – Lasa tekstu, uztver lasīto (neadaptētus tekstus). Var atbildēt uz jautājumiem, izmanto tekstu nepieciešamās informācijas ieguvei.
- **runāšanas prasme** – Lietojot atbilstošu leksiku, raksturo jūgendstilu attiecīgā laika kultūras kontekstā, var izteikt viedokli saliktos teikumos, veido dialogu.
- **rakstīšanas prasme** – Raksta komunikatīvos uzdevumus, aizpilda tabulu, var uzrakstīt preses relīzi par ekskursijas iespaidiem, sniegt psihoemocionālu personas raksturojumu ar skolotāja piedāvātajiem balsta vārdiem un funkcionālajām frāzēm.

Izmantojamā literatūra – preses materiāli, interneta resursi, Rīgas jūgendstila centra mājaslapas informācija.

Nodarbības gaita

Nr.	Laiks	Saturs	Metodiskie/mācību paņēmieni	Izmantojamie materiāli*
1.	15 min.	Tēmas ierosināšana. Stāsta par jēdzienu “jūgendstils” un Rīgu kā jūgendstila pērli. Pievēršas Ata Ņeniņa ģimnāzijas ēkas Rīgā, Tērbatas ielā 15/17, kas iekļauta Latvijas Kultūras kanona, raksturojumam. Norāda uz jūgendstila arhitektūru Daugavpili. Salīdzina jūgendstilu ar citiem mākslas stiliem. Apkopo kursantu agrākās zināšanas par šo jautājumu. Tiek sniegta atbalsta leksika.	Diskusija. Nepabeigtie teikumi. Tekstveide.	1. Darba lapa 1. Uzdevums.
3.	60 min.	Minilekcija, kursantu jautājumi viens otram. Darbs ar tekstu. Rakstu darbs	Diskusija. Darbs ar tabulu	1. Darba lapa 2. un 3. uzdevums.
3.	40 min.	Lasa tekstu par Rīgas jūgendstila centru. Atbild uz jautājumiem. Raksta reklāmas tekstu.	Darbs ar tekstu. Gramatiskās kompetences pilnveidošanas uzdevums.	2. Darba lapa 1., 2. uzd.
4.	30 min.	Pilda radošo uzdevumu grupās. Prezentē grupu darbu.	Darbs ar attēliem. Runātprasmes un prezentācijas iemaņu pilnveide. Jaunās leksikas iesaistīšana runā.	3. Darba lapa 1. uzdevums
6.	30 min.	Kursanti raksta radošo darbu par piedāvāto tematu pēc noteikumiem. Atkārtoti vēstules noformējuma prasības. Apgūst iemaņas iesaistīt vēstules tekstā vēsturisko komentāru.	Privātās vēstules rakstīšanas noteikumi. Vēsturiskā komentāra žanra leksikas specifika informācijas iegūšanai.	3. Darba lapa 2. uzdevums
7.	5 min.	Nodarbības noslēgums.	Atgriezeniskā saite – atbildes uz pedagoga jautājumiem un pašvērtējuma anketa.	

Darba lapas

Temats: “Latvijas kultūras kanons: arhitektūra un dizains

Nodarbības nosaukums: „Ata Ķeniņa ģimnāzija Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 – 1905”

1. Darba lapa

1. uzdevums.

Apskatiet Ata Ķeniņa ģimnāzijas Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 ēku, kas bija uzcelta 1905. gadā.

Rakstiet, salīdziniet to ar citu laikmetu arhitektūras stiliem!

Attēlā redzamās ēkas specifiskas pazīmes	“Staļinkas” pazīmes	“Hruščovkas” pazīmes	Mūsdienu arhitektūras pazīmes	Guļbūves ēku pazīmes

2. uzdevums. Lasiet tekstu par Latvijas kultūras kanonā iekļauto ēku – jūgendstila šedevru!

ATA ĶEVIŅA ĢIMNĀZIJA RĪGĀ, TĒRBATAS IELĀ 15/17 (anno 1905)

Arhitekti: Konstantīns Pēkšēns, Eižens Laube

19./20. gadsimta mijā pār Eiropu nāca jaunas filozofiskās un mākslas vēsmas. Tehnikas un rūpniecības attīstība, jaunas urbānās sabiedrības veidošanās, izglītības un garīgās kultūras izaugsme, nacionālās pašapziņas briedums prasīja jaunu tēlu pilsētas videi.

Jūgendstilā par arhitektūras izejas punktu kļuva ērts, funkcionāli pamatots telpu izkārtojums, no kura tika atvasināts ēkas apjomu kārtojums un mākslinieciskais tēls. Citās mākslas jomās tobrīd valdošās vijīgās līnijas un dabas motīvi **Ata Ķeviņa ģimnāzija Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 – 1905** līdzēja atbrīvot arhitektūru no gadsimtiem ilgās vēsturisko stilu valdīšanas, tomēr tālāk šis stils attīstījās ļoti daudzveidīgs – no piesātināti dekoratīvām kompozīcijām līdz atturīgiem un pavisam vienkāršiem projektiem un ēkām.

Rīgā jūgendstils ienāca jau dažus gadus pirms pilsētas 700 gadu jubilejas izstādes, kura 1901. gadā kļuva par plašāko jaunā stila manifestāciju vienuviet. Pilsētas ekonomiskā izaugsme ļāva izvērst plašu būvniecību, dažos turpmākajos gados tā pilnībā pārvērtās, un šodien jūgendstila ēkas veido aptuveni 40 % pilsētas centra apbūves. Tāpēc Eiropā nav Rīgai līdzvērtīgu pilsētu jūgendstila celtnu daudzuma, blīvuma un mākslinieciskās kvalitātes ziņā.

Agrīno, dekoratīvi eklektisko jūgendstilu Rīgā un citviet Latvijā lielā mērā ietekmēja Rietumeiropas arhitektūras tendences, fasāžu un interjeru apdarē plaši izmantojot liekti saspriestas līnijas, augu motīvus, dramatiskas maskas, pasteļtoņu apdari. No 1905. – 1911. gadam uzplauka un pamazām norima nākamais novirziens jūgendstila ietvaros – nacionālais romantisms. Tas atspoguļoja latviešu arhitektu centienus radīt savu nacionālo būvmākslu, tā sākotni lielā mērā ietekmēja somu arhitektu uzdrīkstēšanās veidot jauno, laikmetīgo arhitektūru smagnējās viduslaiku un tautas celtniecības formās.

Latvijas nacionālā romantisma ēkas iedvesmoja gan spēcīgie divslīpju jumtu motīvi un dabiskā koka tonalitāte no gaiši brūnas līdz pelēkai tautas vēsturiskajā celtniecībā, gan lietišķi dekoratīvās mākslas motīvi un etnogrāfiskie ornamenti tās izpausmēs no kokgriezumiem līdz tekstilijām. Nacionālā romantisma celtnēm raksturīga formu smagnējība, monumentāls cēlums, stāvi jumti, logailas ar noslīpinātām augšdaļām un atturīgi etnogrāfisku motīvu rotājumi, kuri radoši interpretēti laikmetīgā formu valodā. Rīgā nacionālajam romantismam vairāk vai mazāk pieskaitāma vismaz katra ceturtnā jūgendstila celtnē.

Skola Tērbatas ielā 15/17 ir spilgts piemērs gan šim nacionālā romantisma virzienam, gan Latvijas jūgendstilam kopumā. To 1905. gadā pēc arhitektu Konstantīna Pēkšēna un Eižena Laubes projekta cēlis dzejnieks, jurists un izglītības darbinieks Atis Ķeviņš (starpkaru periodā viņš bija arī diplomāts un pēc tam izglītības un tieslietu ministrs). Ēka ir viena no pirmajām nacionālā romantisma celtnēm Rīgā. Tai ir izteismīgs siluets un dažādos būvmateriālos un apdares variantos veidota fasāde, pie kam šūnakmens fasādes apdarei pēc pasūtītāja ieceres īpaši savākts no Staburaga atlūzām.

Apjomu kārtojums ir drošs un spēcīgs, stāvie zelmiņi atsauc atmiņā senatnes būves, pirmā stāva apdarei izmantos dabisks akmens, atsakoties no agrākos laikos pieņemtās materiālu imitācijas, bet no fasādes kompozīcijas var viegli nojaust ēkas iekšējo plānojumu – pirmajā stāvā izvietots vestibils un sabiedriskas telpas, augšējos stāvos atrodas klases, bet pašā augšā – pati lielākā telpa, sarīkojumu zāle, kuras jumta nesošās koka konstrukcijas ir eksponētas ne tikai interjerā, bet arī ēkas fasādē kā ekspresīvās konsoles, kas fiksē zāles pārseguma kopņu galus.

Fasādes detalizācija precīzi seko stila garam – tajā nav lieku dekoratīvu elementu, mākslinieciskā izteiksmība sasniegta ar arhitektoniskiem, funkcionāliem paņēmieniem. Logu dizains, atsakoties no klasiskā paņēmiena, ir vēl viena jūgendstilam raksturīga iezīme. Nacionālais romantisms nāk ar slīpinātām logailām, kas atgādina par viduslaiku būvniecības paņēmieniem un interpretē senlatviešu pils ideju. Logu rāmju dalījums jūgendstila ēkās bieži veidots katrai ēkai oriģināls, dažkārt, kā šajā ēkā, logailu dizains atšķiras pa stāviem vienas ēkas ietvaros, tādējādi uzsverot jaunā laikmeta individualitāti, katra cilvēka vērtību pretstatā pagātnes unificētajai sabiedrībai.

Ieejas risinājums ir neraksturīgs Rīgas centra apbūvei – tā atkāpjas no ietves, veidojot plašāku, segtu telpu pie durvīm, kas nepieciešama sabiedriskai ēkai, ko, pretstatā parastam īres namam, apmeklē ļoti daudz cilvēku. Šajā ieejas daļā bagātīgāk nekā pārējā fasādē parādās arī ornamentāla apdare un jūgendstilam raksturīgās flīzes, kas plaši tika izmantotas ne tikai iekštelpās, bet arī fasādēs.

Ķeniņa skolu projektēja Konstantīns Pēkšēns (pēc kura projektiem vien Rīgā uzbūvēts ap 250 daudzstāvu mūra namu) kopā ar jauno arhitektu Eiženu Laubi, kurš tikai tobrīd gatavojās uzsākt patstāvīgas arhitekta gaitas, ar laiku kļūstot par vienu no nozīmīgākajām figūrām visā Latvijas arhitektūras vēsturē.

Nacionālā romantisma uzplaukums ir spožs, bet īss – tā vietu pamazām pārņem stateniskais jūgendstila virziens, kuram raksturīga atturīga, ģeometrizēta detalizācija, izteikti vertikāls fasāžu ritms. Tomēr tieši tādās ēkās kā Ķeniņa skola visspilgtāk parādās laikmeta noskaņu un jaunās, strauji topošās latviešu arhitektu radošās domas sintēze, atstājot nākamajām paaudzēm spilgtu liecību par 19./20. gadsimta mijas sabiedrības ilgām, uzdrīkstēšanos, estētisko izjūtu un ticību labākai nākotnei, kura sākas jau šodienā.

3. uzdevums. Aizpildiet tabulu, vai apgalvojums ir pareizs (P), nepareizs (N), tekstā nav minēts (NM)

Jūgendstila parādīšanās sakrīta ar ekonomisko krīzi Latvijā, tas ir mākslas stils, kas neprasa lielus ieguldījumus.	
Jūgendstilam raksturīgas izliektas viļņainas līnijas, floras un faunas motīvi.	
Jūgendstilam piemita tendence individualizēt arhitektu, celtni, pasūtītāju.	
Ata Ķeniņa ģimnāzija Rīgā, Tērbatas ielā 15/17 projektēja jaunais arhitekts Eižens Laube viens pats, jo tobrīd jau bija uzsācis patstāvīgas arhitekta gaitas, ar laiku kļūstot par vienu no nozīmīgākajām figūrām visā Latvijas arhitektūras vēsturē.	
Ata Ķeniņa ēka atsauc atmiņā senatnes būves un nacionālā romantisma laikus.	

2. darba lapa

1. uzdevums.

Lasiet tekstu par jūgendstila muzeju Rīgā!

Nav noslēpums, ka Rīga ne vienā vien tūrisma ceļvedī ir daiļrunīgi nodēvēta par jūgendstila metropoli. Tieši pateicoties tam, jau vairākus gadus tūristus un vietējos iedzīvotājus priecē Jūgendstila muzejs, kas izvietots arhitekta Konstantīna Pēkšēna dzīvoklī.

Jūgendstila muzejs ir visjaunākais muzejs Rīgā – nākamnedēļ tas piedzīvos četru gadu svinības kopš atklāšanas dienas. «Padomju laikos šeit bija komunālais dzīvoklis, kur mitinājās piecas ģimenes, tāpēc starp telpām nereti bija būvētas šķērssienas un mainīts iekārtojums. Par laimi, katrs jaunais remonts veikts pa virsu vecajam, tāpēc, restaurāciju sākot un atbrīvojoties no gadu slāņiem, varēja nonākt arī pie tām liecībām, kā šeit izskatījies Pēkšēna laikā,» zinoši stāsta A. Tipāne.

Ideja par šāda muzeja izveidi bija kaldināta diezgan ilgu laiku, taču nopietnāk izveides darbam Agrita Tipāne pievērsusies 2005. gadā. «Nav noslēpums, ka jūgendstils ir Rīgas bagātība, tāpēc šķita, ka tas ir jāaktualizē. Likumsakarīgi likās arī tas, ka muzejam jāatrodas tieši uz vēsturiski nozīmīgās Alberta ielas,» pauž direktore.

Šajās telpās ir pilnībā restaurēts 1903. gada interjers – proti, atspoguļots laiks, kad māja ir celta. Visi sienu krāsojumi un rotājumi, kas redzami interjerā, ir veidoti, ņemot vērā zondāžas, kādi tie izskatījušies tolaik. «Nekas nav izdomāts, viss ir tapis restaurācijas gaitā,» A. Tipāne uzsver un teic, ka darba procesā, veidojot muzeja iekārtojumu un mēbelējumu, muzeja veidotājiem nav bijušas saglabājušās tā laika fotogrāfijas un citas liecības par kādreizējo telpu izskatu, kur smelties zināšanas par to, kā šeit agrāk izskatījies. Muzeja interjera autore ir arhitekte Liesma Markova, kas, izmantojot tā laika mājokļu iekārtošanas principus, radīja tādu mājas atmosfēru un sajūtu, kāda varēja būt tai laikā, kad šeit dzīvoja arhitekts Konstantīns Pēkšēns ar kundzi Annu.

«Jāuzsver, ka katra lieta, kas šeit redzama, ir oriģināla. Mums ir vairāki mēbeļu komplekti, kas organiski iederas telpu interjerā,» stāsta direktore. Katras telpas sienu krāsojumā un krāsu gammā iekļauti dabas motīvi, kas atspoguļo Latvijas dabas nianses, bet interjerā redzami priekšmeti izgājuši caur prasmīgu restauratoru rokām.

Muzejs izvietots apmēram 200 kvadrātmetru plašās telpās, tomēr direktore teic, ka telpu izvietojums ir tik praktisks un viegli apdzīvojams, ka atnācējam nerodas iespaids par to, ka mājoklis ir tik liels. Jau pašā tapšanas sākumā muzeja veidotāju koncepcija bija – radīt kopskatu tikai no Rīgā ražotām vai vismaz lietotām mantām, tāpēc visas lietas ir iegādātas Rīgā vai arī tās ir rīdnieku dāvinājumi. Muzeja krājuma kolekciju tās veidotāji sākuši vākt no nulles, taču, kā uzsver A. Tipāne, četru gadu laikā muzeja īpašumā nonākuši jau apmēram 4000 priekšmetu, ko var redzēt pastāvīgajā ekspozīcijā un speciālās izstādēs. Pamatideja bija radīt dzīvo muzeju. «Mēs vēlējamies radīt sajūtu, ka šis ir vienkārši dzīvoklis, kura īpašnieki uz brīdi ir izgājuši – tieši tāpēc ekspozīcija veidota tā, lai izskatītos dabiski, turklāt visi priekšmeti pilda savu funkciju,» teic A. Tipāne.

VIESISTABA. Šī ir lielā viesistaba, kur goda vietā ir arī kādreizējā dzīvokļa īpašnieka fotogrāfija. Telpu caurvij margrietiņu zīmējums uz sienām, kas piešķir īpaši latvisku noskaņu. «Interesanta ir ideja par ziemas dārza izveidi – tas bijis raksturīgi jūgendstilam. Koka daļa tur jau bija, tā ir tikai atjaunota, saglabājot kādreizējo veidolu. Jūgendstils ir laiks, kad dzīva ekoloģiskā dzīvesveida idejas pirmsākumi, tolaik bija aktuāli ienest pilsētā dabu, apzaļumot to. Tāpat šie motīvi ienesti

iekštelpās ar domu, ka augi aizsargā pret slimībām un uzlabo gaisa kvalitāti,» norāda Agita Tipāne. Unikāla vērtība viesistabā ir senais mēbeļu komplekts, kas visticamāk ražots Rietumeiropā. Mīksto mēbeļu komplekts veidots no koka detaļām un tolaik populārā gobelēna.

MĀJĪGI. «Mēs vēlējamies radīt sajūtu, ka šis ir vienkārši dzīvoklis, kura īpašnieki uz brīdi izgājuši,» muzejiem neraksturīgo mājīgumu pamato Rīgas Jūgendstila muzeja direktore un viena no idejas autorēm Agrita Tipāne.

ELEGANTI TĒRPI. Muzeja firmas zīme līdžās autentiskām laikmeta liecībām ir speciāli gidēm šūdinātie tērpi, kas veidoti pēc piegrieztnēm, kas modē bija aktuālas tolaik. «Katrai gidei ir atšķirīgs tērps, kurā viņa pati jūtas ērti un labi, taču tie visi ir šūti pēc vecām fotogrāfijām un modes lapām, lai maksimāli pietuvinātos jūgendstila elegančiai,» pastāsta Agita Tipāne.

VIRTUVE. Papildus visām dzīvojamām telpām muzejā izvietota arī jūgendstilu raksturojoša virtuve, kur var ne tikai baudīt saimniecisko noskaņu, bet arī iepazīties ar interesantiem un pat unikāliem priekšmetiem. «Lielākais atklājums cilvēkiem izrādās mazais nišā ievietotais skapītis. Tas ir tā laika ledusskapis. Tam ir speciāla tvertne ledum, krāns, lai to, kad izkusis, notecinātu, un vēdināšanas funkcija, lai produkti nesasmaktu,» par atklājumu pastāsta muzeja direktore.

GUĻAMISTABAI ir atvēlēta neliela telpa ar tam laikam raksturīgu iekārtojumu. «Jūgendstilam bija raksturīgi, ka guļamistabās novietots mazgājamais galds, neskatoties uz to, ka dzīvoklī ir gan vannasistaba, gan tualete,» tendences paskaidro Agita Tipāne. Lai mājīgajā guļamistabā saglabātu iespaidu, ka dāma tūdaļ, tūdaļ atgriezīsies, skapī stāv sakārtas krāšņas kleitas, izvietoti apavi un greznas somiņas, bet uz gultas malas nejauši nolikta rītakleita gaida savu valkātāju.

RETUMS. «Tualetes telpa tajos gados bija liels lepnums un retums. Tolaik porcelāna podus ar ūdens nolaišanas mehānismu varēja nopirkt tikai labākajos universālveikalos. No poda pa kreisi redzams samazgu spainis – tā kā cilvēki mazgājās arī istabās, kalpones pienākums no rīta bija visu savākt un satīrīt,» direktore paskaidro

VANNASISTABA. «Esam atjaunojuši arī vannasistabu, kas tam laikam bija ļoti liela. Vanna ir oriģinālā, tikai atjaunota. Interesanta detaļa šajā telpā ir zīmētās flīzes – nav skaidri zināms, vai tas ir ekonomisku apsvērumu vai modes dēļ,» Agrita viesmīlīgi izrāda tā laika labierīcības

VITRĀŽAS LOGOS. Kā svarīgu jūgendstila liecību Agita Tipāne min logu vitrāžas, kas redzamas ēdamistabā – tās bija saglabājušās. Būtiska logu nianse ir tas, ka loga stiklotās vietas rotā senie, ar roku lietie stikli, kas ir milzīga vērtība

ĒDAMISTABĀ sienu rotājumus atsvaidzina zīmēti priežu motīvi, bet griestos iestrādātās sijas pilda tam laikam raksturīgo dizaina funkciju. «Panelējums ap telpu bija daļēji saglabājies, to nācās tikai atjaunot. Šajā telpā lielākoties redzamas latviešu amatnieku darinātas mēbeles, ko pārsvarā rotā kokgriezumi – visbiežāk ar augu un dabas tematiku,» noslēdz stāstu direktore.

3. darba lapa

1. uzdevums. Strādājiat grupās! Nosakiet, uz ko attiecas piedāvātie jūgendstila piemēri: jūgendstils interjerā, apģērbā vai mākslā, ierakstiet nosaukumu (piemēram, fasāde, skulpturāls dekors u.c.); sniedziet īsu attēlā redzamā mākslas darba raksturojumu!

JŪGENDSTILS A-apģērbā I-interjerā M-mākslā; priekšmeta nosaukums	RAKSTUROJUMS	RAKSTUROJAMĀIS OBJEKTS
		
		

Vēsturiskais komentārs

Rīgā, kas ir viena no jūgendstila galvaspilsētām, pirmo reizi tiek plānota vērienīga 20. gadsimta sākuma modei veltīta izstāde. Jūgendstila periods attiecināms uz laika posmu no 1890. līdz 1914. gadam. Šis ir tā sauktais *La Belle Époque* periods, kad Eiropas sabiedrība nepazīna lielus karus, revolūcijas un politiskus satricinājumus. Jaunās estētikas iespaidā, kas apvienoja mīlestību uz dabu un orientālismam raksturīgo asimetrisko ornamentu, viduslaiku formas elementus ar tā saucamo trešā rokoko stilu, dzimst absolūti jauns un unikāls stils – jūgendstils, kas tā laika Krievijas impērijas bagātākajā tirdzniecības un rūpniecības centrā – Rīgā – atrada labvēlīgu attīstības vidi.

„Skaistā laikmeta” mode formējās Parīzē, 1900. gada Starptautiskās izstādes iespaidā. Tā cildināja sievieti, tās tievo, korsetē iejozto vidukli, garos, nārām līdzīgos matus un plūstošās, ilgu pilnās kustības.

Materiāls praktiskajam, projektu vai grupu darbam, vadot nodarbību diferencēti vai uzdodot mājas darbu par integrētās latviešu valodas un Latvijas kultūras kanona apguves programmas tēmu “Mūsdienu pasaules izaicinājumi: intereses, vērtības, mūžizglītība”.

- ✓ Organizējot grupu darbu, par katru no materiālā raksturotajiem Latvijas pilsētas un lauku ainavas objektiem vai to detaļām, rūpniecības sasniegumiem piedāvāt uzrakstīt reklāmtekstu, kas mudinātu citus interesentus tos iepazīt!
- ✓ Individuālajam darbam ieteicams rakstu darbs vai argumentētas monoloģiskās runas sagatavošana – kurš no tekstā minētajiem objektiem būtu visvairāk popularizējams ārpus Latvijas un minami argumenti, kāpēc?

Cik labi Tu pazīsti Latviju?

Ventas rumba (Kuldīgā) ir platākais ūdenskritums Eiropā (249 m), dabisks ūdenskritums, ap kuru izveidojušās virkne leģendu un vēsturisku notikumu. Hercoga Jēkaba izgudroto zivju ķeramo ierīču dēļ uz rumbas Kuldīgu senatnē dēvēja par pilsētu, kur lašus ķer gaisā.

Foto: lv.wikipedia.org

1923. gada 30. decembrī ar filmu "Zem diviem karogiem" tika atklāts kinoteātris “Splendid Palace”, ko šobrīd vairāk pazīst kā kino "Rīga". Tas bija pirmais kinoteātris Baltijas valstīs, kur sāka demonstrēt skaņu filmas.

Foto: www.splendidpalace.lv

Karostas tilts (Oskara Kalpaka tilts) Liepājā ir vienīgais funkcionējošais izgriežamais tilts Baltijā. Tilts projektēts pēc franču inženiera Aleksandra Gustava Eifeļa skices. Tas veidots no divām identiskām izgriežamām fermām, kuras tiek pagrieztas par 90 grādiem katra uz savu pusi.

Foto: www.celuprojekts.lv

Rīgas Centrāltirgus ir lielākais tirgus Baltijā un viens no lielākajiem atklāta tipa tirgiem gan Eiropā, gan pasaulē. Tā kopējā platība ir 72,3 tūkst. m².

Foto: www.ts.lv

1937. gadā Valsts Elektrotehniskā Fabrika (VEF) sāka ražot pasaulē pirmo miniatūro fotoaparātu VEF Minox. To izgudroja rīdzinieks Valters Caps.

Foto: en.wikipedia.org